

A Látó Irodalmi Színpadán

A budapesti Palatinus Kiadó szerzői

Szombat délután a Látó folyóirat 75. Irodalmi Színpada budapesti írókat, költőket látott vendégül. A Bernády Ház nagy zöld asztalát legalább félig körbeülték. Jöttek hatan: „öregek” és még fiatalok, valamennyien a tekintélyes budapesti Palatinus, Kiadó szerzői. „Húzónévvel” kezdjük a névsort: itt volt **Eörsi István** író, költő, műfordító, velük jött Nagyváradról **Gittai István**, **Térey János**, **Péterfy Gergely**, **Kemény István**, és **Kőrössi P. József**. De az irodalmi est előtt a ház teraszán pompás asztalt terítettek, reális ár alatt ölszámra vihettük minőségi kiadásban a jó nevű szerzők könyveit. Az élet mindig tartogat meglepetéseket: megajándékoztuk magunkat.

És voltak házigazdák nyilván: **Gálfalvi György** és **Kovács András Ferenc**.

A szerkesztő valamikor a hetvenes években megismer egy nagyváradi középiskolából kicsapott diákot, figyeli fejlődését (nem az ellenőrző könyvecskére értendő), hogy lesz egy ismert, a hatalom által megfigyelt, beszüntetett, kihallgatott irodalmi kör vezetője, (a nagyváradi **Ady Endre Irodalmi Kör**ről van szó), antológia és verseskönyv szerzője, hogy lesz közösségéért felelősséget vállaló ember, hogy kerül a vállára az a teher, amit cipelni nehéz, de letenni lehetetlen. És hogy lesz végül az áttelepülő költőből Magyarország egyik legjelentősebb kiadójának igazgatója **Kőrössi P. József**. Bár ő megírta még **Forrás-szerzőként**: valami elkerülhetetlen.

A Palatinusról annyit, hogy **Kápéjé Háy Jánossal** alapította 1997-ben, elsősorban kortárs szerzőket, de magyar és világirodalmi klasszikusokat, életmű-sorozatokat ad ki. A kiadó elhozta **Tamási Áron** 1936. és

1965 között írt, **Szellemi őrség** címen megjelent publicisztikai írásait tartalmazó vaskos, a marosvásárhelyi **Nagy Pál** válogatásában frissen megjelent, remek kivitelű könyvét is. A Palatinusnál jelenik meg **Örkény István** teljes életmű-sorozata, de házi szerzői között tudjuk **Konrad Györgyöt**, **Eörsi Istvánt**, a fiatalabb nemzedékből **Térey Jánost** és **Kemény Istvánt**, mindketten még negyven alatt vagy akörül és máris **József Attila-díjasok**, vagy a gyermekkorát **Budapest és Nagykend** között „leingázó” **Péterfy Gergelyt**, és nem utolsósorban **Kovács András Ferenc** marosvásárhelyi költőt, aki az irodalmi est házigazdája, de vendége is volt, hiszen a **Látó** szerkesztője a kiadó megbecsült szerzője is.

Ki verset, ki prózát olvasott fel, volt, aki már közölt a **Látóban** és más romániai szépirodalmi folyóiratokban, volt, aki még nem, de ígérték, olvashatunk tőlük is ezután. A vásárhelyi folyóirat értékpreferenciája szerint rendszeresen közöl magyarországi szerzőktől, **Szepesi Attilát** említsük például, de érkezik kézirat a messzi trópusokról is, **Ferdinándy György** a feladó. Az írók természetesen dedikáltak is.

Hogy lehetett volna népesebb a közönség, az igaz. Hogy a fiatal szerzők nincsenek még benne megsárgult lexikonokban, az is. Ám meg kell szokni, esetleg hozzáférni „új idők új dalaihoz”. Persze nem kötelező.

Még szombat este későn kipakoltam otthon. Mert egymás mellett **Eörsi** és **Tamási**, hát megállapítottam: furcsa, szép, különös csomagot cipeltem haza. Meglátom majd, melyikkel kezdem.

Lokodi Imre

